

IMO 2005 – ikke noget man lige glemmer

Tre behårde prøver var nødvendige før det endelige hold til den Internationale Matematikolympiade (IMO) kunne udvælges. Holdet kom til at bestå af Martin Wedel Jacobsen (Virum Gymnasium), Sune Nikolaj Precht Reeh (Borupgaard Amtsgymnasium), Morten Poulsen (Marselisborg Gymnasium), Eske Sparsø (Gladsaxe Gymnasium), Drees Nors Andersen (Brønderslev Gymnasium og HF) og Mikkel Abrahamsen (Odsherreds Gymnasium og forfatter af denne artikel). Vi havde været igennem Georg Mohr-konkurrencen, vinderseminaret med den tilhørende ”terminsprøve”, en træningsweekend på Borupgaard Amtsgymnasium (BOAG) for dem der klarede sig godt til terminsprøven, og til sidst Nordisk Matematikkonkurrence. Lige efter terminsprøven var de 4 første deltagere blevet udtaget. Drees og jeg måtte vente med meget stor spænding et godt stykke tid endnu. Først den 29. april fik vi at vide, at det var os, de havde valgt til de to sidste pladser (hvert land må stille med maks. seks deltagere). Det var en utrolig oplevelse at få at vide, at man ville komme med til den 46. IMO, som ville blive afholdt i Merida, Yucatan, Mexico i juli måned. Det betød dog bestemt ikke, at det var tid til at slappe af. Forud for olympiaden lå to træningsweekender på BOAG (den ene lige midt i eksamensperioden), og den intensive, fem dage lange træningslejr på Sorø Akademi (har været nævnt i pressen), som sluttede med afrejsen mod Mexico (via Paris og Houston).

Afrejsen fra træningslejren i Sorø fandt sted alt for tidligt om morgenen mandag den 11. juli. Sammen med holdet rejste vores deputy-leder Thomas Kragh, phd-studerende ved Århus Universitet og tidligere IMO-medaljemodtager. Vores leder Max Petersen, lektor ved BOAG, var rejst derned nogle dage i forvejen for sammen med lederne fra de andre lande at kunne udvælge de seks opgaver, som skulle stilles alle de 513 deltagere fra de 91 lande.

Turen til Merida gik nogenlunde planmæssigt, og vi ankom lidt over et døgn efter afrejsen, ca. kl. 23 lokal tid. At gå fra Meridas kølige lufthavn direkte ud i den 30 grader varme mexicanske tropenat var en utrolig oplevelse. Hvert hold blev mødt af deres egen guide i lufthavnen. Vores hed Alonso, og havde været udvekslingsstudent i Danmark 2 år forinden. Vi blev kørt i bus hen til vores luksuriøse hotel, Hotel Conquistador, hvor vi i drømmeverdenen midlertidigt glemte alt om både Mexico og IMO.

*Det danske hold den 12. juli:
Bagest står deputy-leder Thomas og vores guide Alonso. Forrest står Morten, Drees,
Martin, Eske, Sune og Mikkel.*

Den næste dag gik med at falde lidt til ro i de bekvemme og meget varme omgivelser. Vi fik taget billeder og ordnet IMO-papirer med mere. Man fik hurtigt et indtryk af, at det hele virkelig var velorganiseret og -overvejet. Åbningsceremonien blev afholdt ud på aftenen i et teater. Den var festlig, dog (lidt) langtrukken; der var kunstneriske film om Mexico, mange taler, præsentationer af samtlige 91 lande, og som afslutning traditionel mexicansk musik og dans efterfulgt af meget indforståede algebraiske smiley-jokes på storskærm.

Onsdag den 13. juli gik det løs med den første dags opgaver. Mexicanerne sørgede godt for os; ved siden af hver pult stod en "Box lunch", som indeholdt vand, juice og sandwicher. På hver pult lå to ark papir og en mappe. På det ene papir stod WC og på det andet stod H_2O . Fik man brug for en af de to ting, kunne man blot vifte med det respektive papir, hvorpå det, man havde brug for, stod. Så ville der snart vise sig en hjælpsom person.

I mappen var opgaverne, skrevet på de to sprog man havde bedt om hjemmefra, og papir til besvarelser. Opgaverne var naturligvis meget svære. De eneste forskelle mellem prøven den første dag og prøven den anden dag (den 14. juli) var, at de havde fundet ud af at skrue lidt ned for airconditionen, at vi havde nogle andre sandwicher i vores nye Box lunch, og at vi havde nogle andre og endnu mere umulige opgaver.

Som for at få opgaverne lidt ud af hovedet tog Morten, Eske og jeg om eftermiddagen den 14. juli på en tur, der var arrangeret af guiderne. Det viste sig at være en meget speciel tur ud til nogle underjordiske søer som efter sigende skulle være skabt af en meteor (hvilket vi forholdt os aldeles skeptiske til). Det sidste stykke skulle vi køre i små vogne på en smal jernbane. Vognene blev trukket af små heste. Det var spændende at se lidt mere af den vilde mexicanske natur med mange meget besynderlige planter og en masse mærkelige dyr, bl.a. nogle meget store og flotte sommerfugle. Vandet i søerne under jorden var varmt og lækkert, så vi tog os en dukkert og blev endnu mere våde end den tropiske regn havde formået at gøre os. Turen hjem følte meget lang og våd, og slet ikke særlig varm og tropisk.

I dagene efter prøverne rettede og diskuterede ledere og deputy-ledere fra alle holdene opgavebesvarelserne. Hvert lands ledere mødtes med en gruppe af koordinatore for hver opgave. Her blev lederne og koordinatorene enige om en bedømmelse på 7-pointskalaen af besvarelsen af den pågældende opgave for hver af deltagerne fra det pågældende land. Imens tog alle vi deltagere og guider på udflugter. Den 15. gik turen til det gamle Maya-højsæde Dzibilchaltún, der bl.a. er kendt for det fascinerende Maya-"observatorium".

Senere blev vi kørt til turistbyen Progreso ved kysten, hvor der blev badet i pool og i den Mexicanske Golf, spillet fodbold og andre spil og arrangeret en dansekongurrence der aldrig blev til noget.

Den 16. skulle vi rigtig være aktive. Ud i en idrætspark skulle vi, og gerne dyrke en masse sport i den 40 grader varme lumre luft. Man kunne heldigvis gå fra parken når man ville...

Den 16. var også dagen hvor vi begyndte at høre en masse rygter om en tropisk orkan, Emily, der godt kunne se ud til at ramme Merida med fuld styrke sent på dagen den 17.

”Slottet” i Chichen Itza og IMO-folk over det hele.

Derfor blev det besluttet, at afgangen til den sidste og største udflugt den 17. til det meget berømte Maya-højsæde Chichen Itza skulle ske tidligere på dagen end planlagt. På denne tur skulle også ledere og deputy-ledere med (fordi de var færdige med at bedømme opgaver), så der blev kørt i ikke mindre end 18 busser. Det var en stor oplevelse at få et indblik i mayaernes imponerende og højtudviklede kultur. Hovedattraktionen på stedet, den pyramideagtige bygning ”Slottet”, blev helt overdækket af IMO-folk der kravlede op og ned af de stejle trapper. Vi danskere kørte altid med bus 1. Hver bus havde sin guide som kendte det sted man skulle hen til. Vores guide på turen kaldte sig ”Mel Gibson” og var den samme festlige mand, som også havde været vores guide på turen til Dzibilchaltún. Fx døbte han gruppen i bus 1 Tequila. Hver gang han råbte gruppen an: ”TEQUILA!”, var det meningen, at vi meget energisk skulle svare ham med ”SALUT!”.

Vi skulle tilbage til hotellet tidligere end planlagt, fordi portene til Chichen Itza ville blive lukket tidligere end sædvanligt pga. de uhyggelige orkanvarsler. I hele Merida blev der tapet X'er af tape over alle vinduer. Vi undrede os en del over hvor meget dette påfund mon kunne gavne. Desuden blev alle billeder taget ned fra væggene. Det virkede ret voldsomt. Vi sov dog virkelig godt om natten og blev ikke den mindste smule forstyrret. Det blæste og regnede næste dag, men det var absolut ikke orkanagtigt, og ud på eftermiddagen var vejret hele normalt igen. Emily havde skiftet kurs og var blevet sløv. Mange tak for det, Emily!

Afslutningsceremonien var også blevet aflyst pga. orkanen, men da denne ikke blev til noget blev en ny afslutningsceremoni improviseret. Også her var der mange taler. Derpå fulgte overrækkelsen af medaljer. Martin, Eske, Sune og Morten havde fået så mange point at de hver vandt en bronzemedalje! Så godt havde Drees og jeg ikke klaret det. Desuden var Danmark samlet set den bedste nordiske nation med en samlet pointsum højere end nogensinde før; så Max' mange træningsweekender på BOAG var nok ikke nogen helt dårlig idé!

Nogen af os ville sammen med Thomas vældig gerne have fejret det gode resultat på en bar et sted i nærheden. Vi blev meget skuffede over en lidt besynderlig mexicansk lov, der for sikkerhedens skyld forbyder salg af alkohol fra et godt stykke tid før til et godt stykke tid efter en orkan. Alting var lukket i Merida, så det kunne vi glemme!

Den 19. var dagen hvor vi helt selv kunne bestemme. Vi tog den helt med ro, så os omkring i byen om eftermiddagen og tog derpå hjem til hotellet og nød livet i poolen på taget med lidt chips, øl og andet. Vi spiste et pænt sted om aftenen og gjorde os klar til at stå op alt for tidligt den følgende morgen.

Turen hjem var lang, men gik fint, bortset fra at vi kun lige netop nåede det planlagte fly på strækningen fra London til Kastrup. I Kastrup ventede de stolte familier. Det var rart og spændende i Mexico, men det var også godt at komme hjem igen!

Alt i alt har det været en uforglemmelig oplevelse at deltage i den 46. Internationale Matematikolympiade – og man må virkelige sige, at mexicanerne gjorde det godt! Jeg håber, at mange andre gymnasieelever fremover vil gøre hvad de kan for at kvalificere sig til IMO. Og til alle gymnasimatematiklærerne: lad endelig jeres elever deltage i Georg Mohr-konkurrencen allerede i 1.g, så har de god tid til at blive dygtige opgaveløsere i!

Mikkel Abrahamsen

Læs mere om matematikkonkurrencerne på www.georgmohr.dk